

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, julius 26. 1868. 30. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Alkotmányos Cantate.

Majd csak kibékülünk már osztrák országgal,
Élünk e világban roppant boldogsággal,
Lészen az banknóta szörnyü sokasággal . .
És ily örömnótát zengünk valósággal:

„Oh du lieber Augusztin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!
Alles ist hin!!!“

Talpra vitéz magyar nagy boldogságodban,
Örvendj a kvótának énekben és tánczban,
Áldd a közösügyet nagy bölcsünk Deákban,
S a nagy osztrák magyart imádd e nótában:

„Oh du lieber Augusztin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!
Alles ist hin.“

Ha tudnád magyarom! hogy meg vagy te áldva,
Csak ugy fuldoklasz a közösügyes páczba.
Ki van sujtásozva a Bach időszaka . .
Azért hát e legyen élted legszebb dala:

„Oh du lieber Augusztin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!
Alles ist hin!!!“

Honvéd lesz belőled olyan . . . Grivicsises!
Szived örömében erre tudom repdes . . .
Bár e nagy dicsőség pajtás kissé redves —
De azért Deákban e dal legyen kedves:

„Oh du lieber Augusztin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!
Alles ist hin!!!“

Szép sárgafekete zászló Buda falán . .
Hogy ne loboghatnál oly kihivó nyalkán?
Te vagy alkotmányunk piroslό hajnalán
Bizonyság, a mellett s a melynek alapján:

„Oh du lieber Augustin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!
Alles ist hin!!!“

Énekelj hát hymnust a majoritásnak,
Kik hozsánnát zengnek a bécsi rájxráthnak . . .
Ezek megmentői a magyar hazának —
Éneket . . . magasztost az ily honatyáknak:

„Óh du lieber Augusztin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!!
Alles ist hin!!.“

No de ugy vagyon jól minden, a hogy vagyon,
Deák sem segithet már e közös bajon —
És ha osztrák ország igy kivánja nagyon . . .
Légy békén és fujjad ez verset magyarom:

„Oh du lieber Augusztin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!!
Alles ist hin!!!“

Kvótát, közösügyet vésd be a szivedbe,
Adókönyvecskédet hordjad kebeledbe . . .
A bölcs honatyáknak hálát rebegjen szád,
Testben és lélekben légy az a mi Deák!

„Oh du lieber Augusztin!
Geld ist hin!
Reich ist hin!
Alles ist hin!“

KURUCZ.

Eredeti levelek.

LXXII.

Ides jó pajtásom Matyi!

A minapába tiszteletes urammal összekerültem hogy az isten áldja meg azt a jó papot, oszt egész rám pergelt ükigyelme, mert azt mondta, hogy: „hát Marczi szógám! elfogyott már a csapó?“ Ugy megszigyeltem magamat pajtás! hogy még az ítel sem esett jól két álló napig.

De hát ládd i pajtás! már ugy kitanultam, hogy ha valamelyik czimeres marhára rátalálok sodorní amugy kedvemre, hát mingy elő áll a gazdája, oszt az áristommal fenyegetik az embert, pedig hát jól tudod azt te magad is komám! hogy hát mihint ostor nincs az ember kezibe, izibe belecsap némelyik marha a paréjba, oszt ugy ellakik belölle hogy szinte felpuffad töle, oszt azután meg lőrét . . akarom mondaní kovótát iszik rá . . . No de pajtás! mit is kivánhat az ember mást a marhától, ha nincs a ki rá vigyázzék.

Ugy veszem észre czimborám! mintha egy kicsit elparasztosodtam vóna azóta, mióta nem beszélgethettem véled, hej pajtás! annak vagyok én a mondója, hogy a mai világba, ha okosat akar beszélni az ember, hát hallgassík.

Elnizem pajtás! azt a sok pizir csaholó ujságot, a meik neki ront a becsületes embernek, oszt egyet egyet harap rajta . . . elhidd, hogy ha kutya vóna, mingyárt vennék belőle egy párt magamnak a nyáj mellé, de hát még oda is rosz volna, hogy a tályog egye meg.

Hejj ecsém! az árgyérussát, csak jönne is már egy kis más világ, hogy szabadabban kurjanthatna egyet az ember vitéz Kuhn gyenyerális uram füle mellett, majd megmondanám én neked ecsém! hogy mire vágyik az én szivem? de láddi a Deák téns uram szabad lőréjétől a hunczutnak van jó kedve.

Ugyan pajtás! mond el mán, hogy mennyi nyereségben osztoztatnak még bennünket azok a jobboldali nemes téns urak?

Azt mán látom, hogy a lőrét szabadon ihatják a nélkül, hogy az alkotmányos fináncz bele nyalna;

Azt is látom, hogy lesz nimet honvédje Magyarországnak elig, a kiknek Bécsbe parancsolnak;

azt is látom, hogy az oláh nemzetes urak még Debreczent is Oláhországba akarnák bedugni;

láttam Napoleon herczeget is kóborogni az országba mint bolhát a kaszárnyába.

Hát még mit mindent nem láttam, a feki tudná elmondani. Az a római pápa is jobban cselekedné már egyszer, ha elmenne szélylyel nézni szent Péterhez a más világon, mert biz ecsém sok olyan dógot cselekszik ükigyelme vin léttire, a miért a gyereknek is orrára koppintana az ember, majd meglásd ecsém! hogy egyszer az ur isten csudát tesz s valamelyik felső baranyai kálomista papból tesz római pápát.

Most olvasom ippen az ujságba pajtás! hogy egy derik becsületes urat . . , azt a Benyiczky ezredest valami hurokra való gazember eltette láb alól? . . . hát pajtás! ilyen gyönyörü dógokat is megírünk már az alkotmányosságban? hát mán ha valamelyik derik magyar emberrel nem birnak . . . hát meg hurkolják? pedig hát ugyan csak őrzi a társadalmi rendet a 800 ezer szuronyon kivül még a balközép is.

Azt mondom én Matyi! hogy nem jó lesz ennek a vige . . . elis vagyunk már itt a Hortobágyon keseredve pajtás! s ugy kiszen állunk elhidd, mint a puskába töltött puskapor, a minek csak egy koppintás kell, osztán nagyot pukkan . . . a ki meg elébe kerül, nem menti azt meg Tündér Ilona sem, nem hogy a közösügy.

Mit gondolsz Matyi! szent István napra csak kibocsáttat tán mán a minisztérjom, ha van egy kis gavaléros tempó benne? hej ha szabad leszel aztán felkeresel itt a Hortobágyon, ecsém főzök olyan malaczpaprikást, hogy még Ráth fiskárius is megnyalná a száját utánna.

Isten megáldjon ecsém addig is.

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Kalászatok

Némely honboldogitók vezérelveiből.

Az időjárás is változik, mi sem járhatunk mindig egy bőrben. Klapka.

Ki mint vet ugy arat, én arattam miniszteri tanácsosságot, jele tehát hogy jól vetettem.
Grósz Lajos.

Azt mondja a szentirás: „a ki téged hajit kővel, hajitsd vissza azt kenyérrel," de miután nincsen szabály kivétel nélkül, nem állhat e nállam is az ellenkező? Ráth Károly.

A tolvaj csak gombostűnél kezdi és lesz belőle országosan rettegett rabló; én egy politikai szentet dobáltam be sárral, ki tudja nem e szerez e nekem keresztséget a mai világban?
Purczel.

Herostratus! hogy halhatatlan legyen neve, csak egy templomot gyujtott fel, hát ki egy egész nemzet boldogságát tiporja szét, nem közelebb áll e a czélhoz? Görgei.

Éljen a közösügy! Én Csaszlauban születtem nem várhatok e méltán legalább 4000 forint penziót Magyarországtól?
Spriczenpuppenheimer.

Ha a népnevelésre adunk 250 ezer forintot, a csődörök eltartása és nemesitésére arisztokratikus lovagiasság 400 ezer forintot adni.
Eötvös.

Éhezőknek, szomjazóknak ételt italt adni felebaráti kötelesség, ergó illik, hogy a sógor adósságát mi fizessük. Deák.

A népszava isten szava! a nép képviselőjeül választott, tehát a mit én mondok . . . az az isten szava. Kerkápolyi.

Igaz, hogy legjobb az egyenes ut, de nem mindig kényelmes, különben is a görbe ut gyakrabban és hamarább czélhoz vezet.
Török János.

A pesti bérkocsisok igen drágák; az országházba oda és vissza 3 frt. . . ha én tehát oda is elmegyek, mi marad az 5 frt. 25 kr. napi gázsiból . . Renznek?
Százharmincz honatya.

Párbeszéd

két jobboldali képviselő között.

Kószafi: Elmégy az országgyülésbe?
Csavargó: Bah! mit csinálnék ott? roppant hőség van, aztán nem kell ma szavazni.
Kószafi: De a czirkuszba csak elmégy?
Csavargó: Ah! mindenesetre.
Kószafi: No ugy találkozunk. Szervusz.

ÉLET-

I.

Mikhur khülük vultham a khedves thátele!
Egy ezöst hószasért sem thett vun sárba le
Falozásonk khüzben thullat és bürt szedvén:
Hüségesen emelt batyója thetején.

Pattantyúk.

Orpheus hajdan az ö vigasságtevő szerszámával meg indította a köveket.

A mi Kondor Marczink is kezdte lantolgatni a vaskalapos papokat, ezek azonban tudva levő dolog, érzéketlenebbek a köveknél s igy Kondor lantja ha a kősziveket ott a vaskalap alatt meg nem indithatta is de legalább lett annyi hatása, hogy a vaskalaposokat maga ellen felinditotta.

Felső-Baranyában nehány eklézsiából legközelebb kihalt a pap s azóta igen jó dolgnk van a hiveknek.

Hogy hogy?

Hát a papság ugyan csak eteti és itatja a hiveket, hogy minél nagyobb pártot csináljon.

A mult héten is több hordó bort kerekitettek arra N. Tótfalu felé.

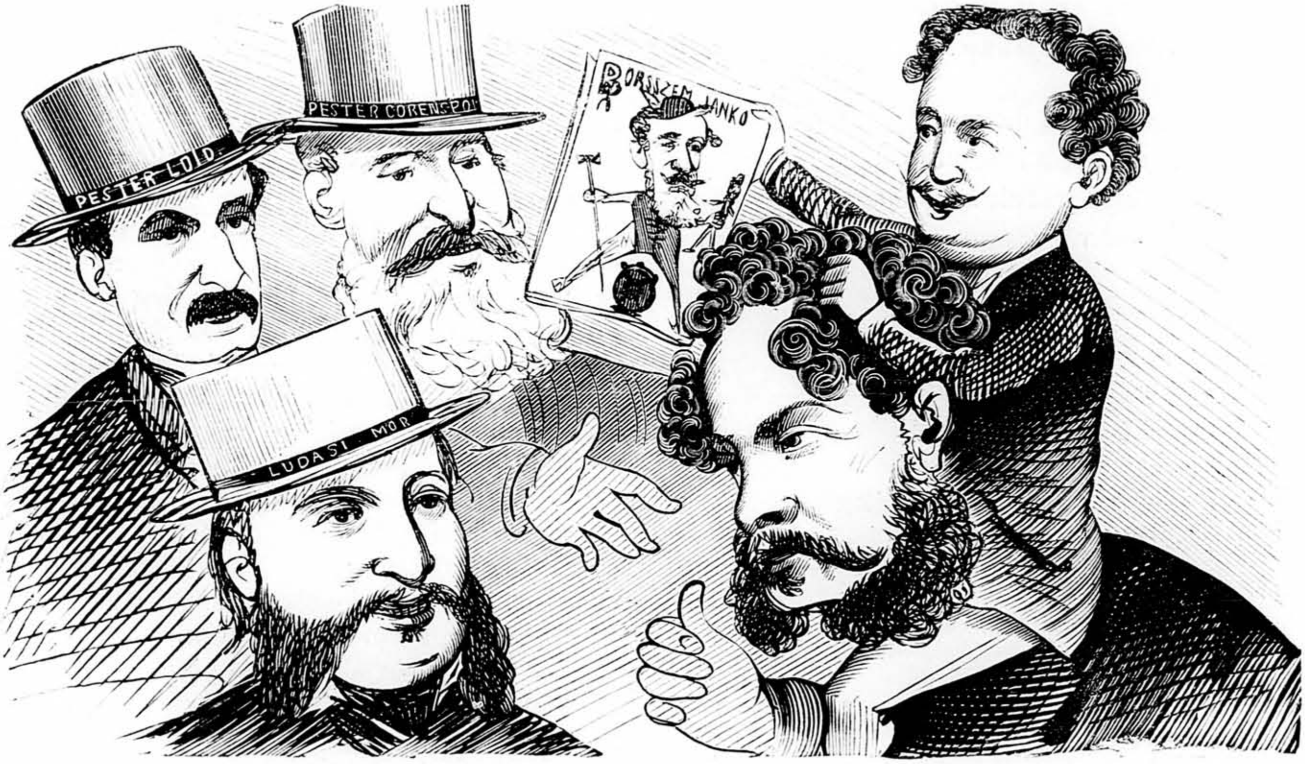
Bizony csak jobb a mai világban választónak lenni, mint választandónak, különösen Felső-Baranyában!

Mióta Mihály fejedelmet meggyilkolták Szerbiában . . . a csehek és a németek tömegesen kotródnak kifelé.

No csak Magyarországig kell szaladniok, van itt még elég nimetnek való hivatal, majd alkalmazza őket a miniszterium, telegráfhoz, vasuthoz, postához meg az adóexecutióhoz, mert a magyar elem mindezekre nézve még most is képezetlen.

KÉPEK.

II.

Must hugy khamasz lettem és duktur Ágai!
Szintén ógy emelnek Ondrássy vállai . . .
Csodálathus dulug, hugy még ma is akhad —
Khi, egy Bursszem Jankut vállaira ragad.

Szerelmi ömlengés.

Gomblyukamba a fehér rózsa,
Fehér kezü kis lány adta,
Piros arcza barna lelke
Lángjat a szivembe verte.

Ej mit nekem fehér rózsa!
Mit nekem szép leány arcza?
Ha másnak adta a szivét —
Mit is veti rám a szemét.

No de pillants alattomban,
Adj egy csókot ugy suttyomban . . .
Igy! ha szeretőd most látna
Engemet is tégedet is . . .
Tudom, hogy jól pofon vágna . . .

Pálffi(lkó), Brr . . . czik, Komócsi(ng) Sóska és dr. Ágravaló szomoru nótája.

Már minékünk megesett . . .
Ludas Matyi meglesett.
Már mi nekünk nem hisznek,
Mig a sirba nem visznek.
Akkor is csak ugy hisznek . . .
Ha jó mélyre bevisznek.
Már kitudták: hogy mi csak
Mint a rosz bugyli bicsak
Hajlunk ide oda is . , .
Jó nekünk a muszka is . . .
Mert nem jő szóba nálunk — —
Milyen elvet szógállunk . . .
Bárki lehet hadnagyunk
Mi bérenczirók vagyunk.

SZITTYA.

Az enyingi pogány esküdt!

Történeti dráma a közösügyes világból.

Kenessey az esküdt!
Egy inasra rá esküdt,
Hogy az ezüst kanalat
A vitte el hajahap!

Nosza, elő a derest!
Mig mozog addig veresd.
Szegény gyerek *kinjába*
Mindent rá vesz *magára*.

Kenessey csak vallat:
„Mond meg hogy kinek adtad! . .
Üss rá még vagy hatvanat,
Süssük ki az igazat.“

Csakhogy már eleresszék,
Ne gyötörjék veressék:
— Inas gyerek kinjába —
Rá vall a pajtására.

Kenessey az esküdt!
Még arra is ráesküdt,
„Elő a bodnár inast!
A vérét is kiszivasd.“

Kegyetlenül vereti;
De ez csak nem vall neki,
(Bodnár inas kevélyebb,
És a *bőre keményebb*.)

Könyje, vére megárad,
Esküdt pandur kifárad.
„Hová tetted add elő!“
Hiába nem valhat ő.

Hogy kése ne törjön be:
Elviteti börtönbe,
Szoritva vasperecztül
Hónapokon keresztül.

Végre végre végtire
Kenessey *vesztire*
Kiderül az *igazság*,
Napfényre jő *a gazság*.

Ártatlan a két gyerek,
Hiába szenvedtenek —
Méltatlan kinoztatá . . .
Esküdt uram félholttá.

Hej *te vérszopó esküdt*!
Nem arra tevél esküt?
Hogy ember kinzóvá légy —
Ebből tanuságot végy.

Bolond Istók.

Czélszerü ajánlat a deákpártnak.

Orvosi észleletek nyomán psichologice (lélektanilag) be van bizonyitva, hogy mind azok a kik sok sert isznak, többnyire flegmatikus emberek szoktak lenni. E fontos körülmény tekintetbe vételével honfiui kötelességünknek érezzük, a Deákpártot a honboldogitás tekintetéből arra figyelmeztetni, miszerint a roppant számu m a l e c o n t e n t u s r e p u b l i c a n o a c h t u n d v i r z i g e r párt heves vérüségének flegmatizálása végett, hozassék törvényjavaslatba valamelyik dolegatyus által, hogy a közelgő képviselő választás alkalmára az egész országban állitassanak fel ingyen sermérő intézetek.

Ily léleknemesitő és honfiu képző üdvös intézkedését a kormánynak reménylhetöleg támogatni fogja honatyáink többsége szavazatával, ha pedig azokat a tigris természetü baloldaliakat flectere nequeunt . . . Acheronta moveant; vagy is 4—5 akó Dréhert kell velök megitatni ott a hely szinén a honboldogitás pokolforróságu házában.

Matróz csiny.

Mikor az al-Duna felől egy gőzös érkezik Pestre, azt azonnal ellepik a finánczok keresve szaglálva, mert gyanitják, hogy az oláh és török dohányból ugyancsak felszokták pakolni a matróz gyerekek.

Ily gyanitással kutattak a napokban egy hajót, midőn észre veszik, hogy két matróz nagy ovatossággal czipel kifelé egy ponyvával leteritett ferslágot, azt a magazinba szállitván.

Meg van! megcsiptük ő keméket, lesz rebach! suttogják a pénzügy éber őrei, sivár szemmel kisérve a titokszerü podgyászt, s oda hagyva a hajót, törtetnek a magazin felé, követelve a leboritott ferslág azonnali felnyitását.

A két matróz csak szabadkozik hogy nincsen abban semmi s jó ideig tartóztatva a finán-

czokat; de azok nem tágitottak, fel kell nyitni — ugymond — a törvény nevében. Akkor jeladásként — egy éles fütty hangzik a hajóról.

„No most már fölnyithatjuk — mond nevetve a matrózok egyike, felfeszitvén a ferslág tetejét.

— Hisz ez üres — kiált fel a csizmadiát fogott fináncz sereg.

Mondtuk mi azt, de nem hitték, felelé a furfangos matróz egykedvüen.

Hát a dohány hol van? kérdik nagy mohón a fináncżok,

Már hogy a hajón nincs annyi bizonyos, — mond az ügyes csempész diadalmasan tekintve le a Dunán egy a szt. Gellért hegy felé sebesen uszó ladik után.

És igaza volt.

Mig ők a fináncżokat tartóztatták: társaik ladikon tova illantak a szüz dohánynyal.

ADOMA.

A m . . i pap felette fösvény, de mert öreg is már s papolni se szeret, káplánt tart s ugy sétál pipál — de még csak nem is repetál. Volt neki nem rég valami Kontra nevü jó étvágyu káplánja, kit ebéd felett mindig azzal szokott bosszantani, hogy egyszer majd megterheli a gyomrát s elveszti az étvágyát, de biz annak nem használt a figyelmeztetés semmit, még étkesebb lőn.

Az öreg ur egyszer csaknem könybelábbadt szemekkel nézte, hogy mijjen vastagon hámozza a káplán az almát; rászól végre:

„Hé ecsém! nem tudom hogy ha majd a maga asztalához törüli a kését, lehet-e oly vastagon hámozni azt az almát?“

„Tudja nagytiszteletü ur! a magam asztalánál olyan vastagon hámozom, hogy csak a magvát eszem.

Par nobile fratrum.

Bikát vásárolt a falu gazdája egy uradalmi tiszttől, az alku megtörténte után a hüséges pénz kezelő gazda nyugtát kért a tiszttől, hogy kiadását számadásában igazolhassa; — irás alatt eszébe jut a falu gazdájának, hogy itt lehetne gseftölni is egy kis dohányra valót — s megkéri tehát az eladó urat, hogy 50 helyett — irjon ötvenhetet, — és a hüséges uradalmi tiszt, a helyett hogy a hütlen kezelőt rendre utasitotta volna — a dohányra valót szépen oda bökte — s igy a par nobile fratrum, a hivatalnoki hüséget szépen megpöcsételték.

Hajdan — és ma.

Midőn Cäsar hajdanában várakat dült s ostromolt,
Utika volt az a város, mely neki meg nem hódolt.
Miért? mivel ellenfele hős Kátó védelmezte,
S összegyüjtvén tanácsosit feladni ellenezte.
Kátó maga elszántában kardjába ereszkedett —
Inkább meghalt, mintsem önkényt, törvényt szegve engedett.
Van egy honfi a külföldön, kinek szive s esze nagy —
Ki a honért sokat szenvedt, s magán ki fogni nem hagy.
Áll ő most is mint egy kőszál tántorithatatlanul —
Küzd most is az igazságért, — sértik bár méltatlanul.
Kérte ez is barátait, védjék a szabadságot . . .
Ne hagyják igy megrongálni e szép Magyarországot.
Most ezek a volt barátok neki hátat forgatnak —
Megfeszitnék mint a Krisztust, dühével a haragnak.
Mind forditott köpönyeget viselnek ezek már ma,
Sőt a képükre is fel van kötve a szines lárva.
Már ma ezen honfi népe önkény áldozatja lett —
A pecsovics celebritás rája nagy terheket tett.
A közösügy meg a kvóta rajtunk kettős nagy kereszt:
Mert ősi szabadságunkból s jogainkból ki rekeszt.
Isten! mire tartod tehát még rozsdás menykövedet . . .
Ha az elnyomott hazáért le nem sujtod ezeket?

Jámborfalvi.

Ludas Matyi gyorspostája.

Tisztelt előfizetőinket — kiknek jelen 30. számmal május—junius—julius évnegyedi előfizetésük lejár — kérjük annak megujitására.

K . . . Gy . . . urnak Pécsre: A legtisztább szivvel szolgálnánk még több példánnyal is, de nem lehet, ha csak lapunk e számát ujra nem nyomatjuk.

A szeretet fillérei.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

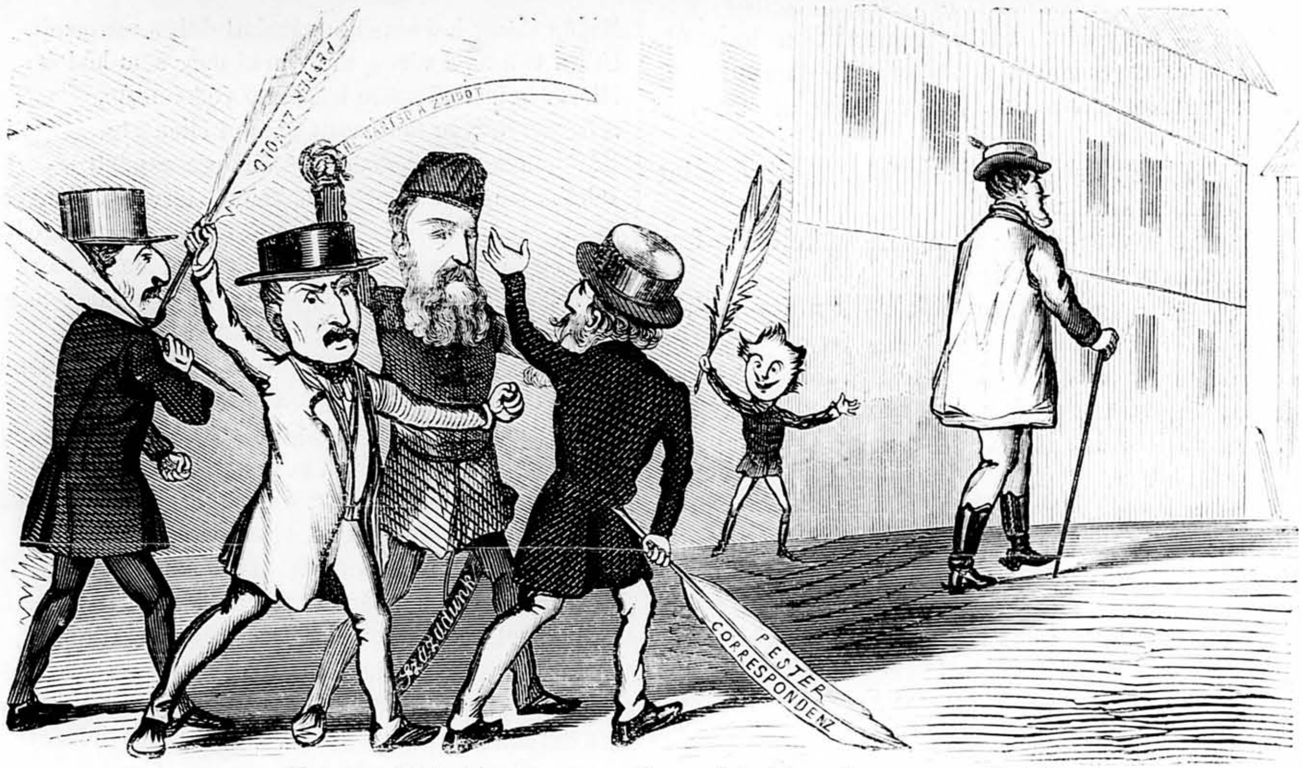
B.-Gyuláról Rácz Károly ur által 6 frt. 50 kr. és pedig Tóth Juliánna gyüjtőnő ivén 4 frt. 68 kr.

Pikó Zsuzsánna gyüjtőnő ivén 1 frt 75.

Összesen 6 ft 43 kr.

E szives adományokért hálás köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

A ZSIDÓK ÜLDÖZTETÉSE PESTEN.

Chorus: Hah!! ott megy ő . . . ki ellenzi az emantipátiót!
Rajta rajta, vegyünk rajta . . . mostan satisfactiót.

Patay: Jó hogy találom önöket, reménylem mint honfiak!
A honvédek emlékére örömest **aláirnak.**
Századunk: Halljátok, hogy csufol és szid . . mingyárt **megver** . . . szaladjunk.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** [Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.